

hvorledes Forholdet vil blive efter fem Aars Forløb. Men det er heller ikke afskrækkende for mig. Det er muligt, at det kunde være lige saa godt, at Staten, hvis Finansministeren havde Pengene dertil, købte Ejendommen i Stedet for at overtage den paa den Maade, som det her foreslaas. Jeg kan ikke tro andet, end at det vil være af største Betydning, at der haves en saadan Gaard til Foretagelse af disse Forsøg og Undersøgelser, og jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslaget vor Støtte, naar det kommer i et Udvalg, og videre frem.

Hedegaard: Det foreliggende Lovforslag ser ret uskyldigt ud, men jeg er ikke overbevist om, at det vil blive saa uskyldigt, hvis det ophøjes til Lov. Jeg kan derfor ikke, som de ærede Ordførere for de forskellige Partier, tilsige Lovforslaget Støtte. Det er allerede udtalt af det ærede Medlem, som talte fra konservativ Side (Pitzner), og af den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (Vilhelm Rasmussen), at man ikke var vis paa, at den Kalkule, som er anført i Bilag til Lovforslaget, vil holde Stik. Og deri er jeg ganske enig. Jeg er overbevist om, at den umuligt kan holde Stik. Den gælder ganske vist kun det første Aar, og alle er enige om, at Udgifterne vil blive langt større i Fremtiden. Udgiften i det første Aar er kalkuleret til 9 082 Kr.; det er det hele. Men naar man ser paa Specifikationen ovenfor og betragter de forskellige Poster, f. Eks. Bestyrerens Løn 4 462 Kr., Folkehold 14 000 Kr., og betænker, at det gælder en Forsøgs-gaard paa 50 ha, vil enhver praktisk Mand være klar over, at disse Tal ikke kan holde Stik, men at Udgiften ikke alene i Fremtiden, hvad alle er enige om, vil blive meget højere, men ogsaa vil blive højere for det kommende Aar.

Hvis Lovforslaget gennemføres, vil vi faa en Statsinstitution, hvis Betydning for Landet efter min Mening turde være meget tvivlsom. Det er meget rigtigt, hvad der er udtalt, at vi muligt kan have Brug for saadanne Forsøg for at faa noget at vide om, hvilke Frugttræstammer vi kan bruge her i Landet. Men vi har jo Forsøgs-gaarde omkring i Landet. Mon det skulde være umuligt, at der kunde udføres saadanne Forsøg, baade bedre og billigere, end de kan foretages paa en saadan af Staten forpagtet Gaard udenfor København. Staten har for øvrigt ogsaa megen anden Jord, saa at man, hvis man endelig skulde foretage saadanne selvstændige Forsøg udenfor de andre Forsøgsstationer, maaske burde tage under

Overvejelse, om saadanne Forsøg ikke kunde foretages paa den Jord, Staten har for Tiden.

Hvis man nu lægger Forsøgs-gaarden udenfor København og faar at vide, hvilke Frugttræer man vil kunne bruge, saa er det ingenlunde sikkert, at det vil kunne passe i det øvrige Land. Tværtimod, Jordbund og Klima er saa forskellige rundt i Danmark, at man ikke kan bygge noget som helst bestemt paa Forsøg, som gøres paa en Gaard nær ved København. Nu hørte jeg nok, at Ordføreren for det radikale Venstre (E. Rasmussen) udtalte, at man tillagde Sagen endogsaa saa stor Betydning, at man mente, at vi her i Landet ikke alene let vilde kunne forsyne os selv med Frugt, men ogsaa vilde kunne eksportere. Jeg tror ikke paa, at vi vil kunne avle Frugt her i Landet, som vil kunne holde sig Sommeren igennem, og jeg tror ikke, det vil lykkes ad den Vej at opnaa, hvad det ærede Medlem mente.

Det er allerede omtalt, at Landboforeningerne og Planteavlforeningerne og Husmandsforeningerne rundt om kunde med Statstilskud paa en langt bedre Maade optage disse Forsøg. Disse Foreninger vilde komme Folk ude i Landet paa langt nærmere Hold og ganske anderledes kunne sprede Kundskab om Forsøgene. Jeg tror, at den Vej er anderledes farbar end den, man her er inde paa. Men hvis man endelig skulde gaa til at have en saadan Gaard, og hvis Landbohøjskolen, som det ærede Medlem fra Varde (Pinholt) sagde, skulde faa Brug for saadanne Forsøg til Støtte for sin Undervisning, er det i alt Fald for mig et stort Spørgsmaal, om man ikke hellere burde købe end forpagte. Det er en Side af Sagen, som naturligvis kan overvejes. Men hvis man trænger til en saadan Gaard nær ved København, kunde det jo være, at Finansministeren, naar han skal til at sælge Fæstningen, kunde afstaa en Grund til dette Brug. Det var jo nærmere for Staten, da disse Grunde vel ikke er saa nemme at sælge ellers.

Overfor Lovforslaget som Helhed kan jeg ikke som andre Talere sige, at jeg tror, det har stor Betydning at faa det gennemført. Jeg maa tværtimod tage Reservation overfor det og vil sige, at jeg tror, det er et Fejlgreb, hvis vi paa det nuværende Tidspunkt her i Rigsdagen gennemfører Lovforslaget, som det foreligger.

Vilhelm Rasmussen: Jeg vil meget nødig have, at den Omstændighed, at jeg før brugte Udtrykket „hurtigt“, skulde